EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

زيادات لا أصل لها في أدعية مأثورة

Păstrarea rugilor profetice

ADAOSURI FĂRĂ TEMEI ÎN RUGILE TRANSMISE

ʿAbd al-Razzāq al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr

Adaosuri fără temei în rugile transmise

زيادات لا أصل لها في أدعية مأثورة

Ziyādāt lā aṣla lahā fī adʿiyah maʾthūrah

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: زيادات لا أصل لها في أدعية مأثورة
Ediția I
©2026 Institutul Tawhid, pentru traducerea în limba română.
Text arab coranic: Tanzil Project, text Uthmani v1.1, ©2007–2026, CC BY3.0 · https://tanzil.net.
Ediția-sursă: ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr, Ziyādāt lā aṣla lahā fī adʿiyah maʾthūrah, ediția arabă publicată pe site-ul autorului.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Adaosuri fără temei în rugile transmise 1
1. «O, Cel care întorci inimile și privirile!» 3
2. «Nu mă lăsa în seama mea nici cât ai clipi din ochi și nici mai puțin!» 4
3. «Din binele pe care Ți l-au cerut robul și Profetul Tău Muḥammad ﷺ și robii Tăi drepți» 5
4. «O, Allah, Tu ești Iertător, Generos și iubești iertarea!» 6
5. «O, Allah, Tu ești Pacea și de la Tine vine pacea; binecuvântat și preaînalt ești Tu!» 8
6. «Îi cer iertare lui Allah Cel Măreț pentru orice păcat mare» . 9
7. «Dăruiește-ne binele... și fă-ne să intrăm în Paradis alături de cei drepți!» 11
8. «Păzește-mă și îndepărtează de mine, prin mila Ta, răul a ceea ce ai hotărât!» 13
Indice 14

Adaosuri fără temei în rugile transmise

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Este cunoscut meritul pomenirilor profetice și al rugilor transmise pe care le rostea Profetul ﷺ și pe care îi învăța să le rostească pe companionii săi. Ele sunt desăvârșite atât în alcătuire, cât și în înțeles și cuprind binele în întregime, începuturile și încheierile lui. Mama credincioșilor, ʿĀ'ishah, Allah să fie mulțumit de ea, a spus:

كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُعْجِبُهُ الْجَوَامِعُ مِنَ الدُّعَاءِ، وَيَدَعُ مَا بَيْنَ ذَلِكَ.

„Profetului ﷺ îi plăceau rugile cu înțelesuri cuprinzătoare și le lăsa pe celelalte."

Abū Dāwūd, Sunan (1482); Aḥmad, Musnad (25151); Ibn Ḥibbān, Ṣaḥīḥ (867).

Imamul Aḥmad a relatat în Musnad (4160), de la ʿAbd Allāh ibn Masʿūd, Allah să fie mulțumit de el, că a spus:

إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عُلِّمَ فَوَاتِحَ الْخَيْرِ وَجَوَامِعَهُ وَخَوَاتِمَهُ.

„Trimisul lui Allah ﷺ a fost învățat cuvintele care deschid binele, pe cele care îl cuprind și pe cele care îl încheie."

Hadithurile cu acest înțeles sunt numeroase. Lui ﷺ i-au fost dăruite cuvintele concise și cuprinzătoare și i-au fost încredințate învățături de o înțelepciune aparte. În Ṣaḥīḥ al-Bukhārī (7013) și în Muslim (523), Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Profetul ﷺ a spus:

بُعِثْتُ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ.

„Am fost trimis cu cuvinte concise și cuprinzătoare."

Al-Bukhārī a adăugat cuvintele imamului Muḥammad ibn Shihāb al-Zuhrī, Allah să aibă milă de el: *„Din câte ne-a ajuns, vorbele concise și cuprinzătoare înseamnă că Allah îi adună, într-o singură chestiune sau în două și altele asemenea, numeroasele lucruri care erau scrise în cărțile de dinaintea lui."*

Adică el ﷺ vorbea în puține cuvinte, concise, dar cu multe înțelesuri. Așa erau și pomenirile și rugile sale, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra lui: îi plăceau pomenirile și rugile cuprinzătoare și le lăsa pe celelalte.

Profetul ﷺ îi învăța pe companionii săi rugile așa cum îi învăța o sură din Nobilul Coran. Companionii, Allah să fie mulțumit de ei, îi cereau să-i învețe o rugă pe care să o rostească, deși erau oameni ai cunoașterii și ai elocinței. El ﷺ îndrepta greșeala celui care greșea chiar și într-un singur cuvânt dintre cuvintele pomenirii și ale rugii.

Fiecare musulman trebuie, așadar, să cunoască valoarea rugilor profetice, să le prețuiască rangul și să știe că ele cuprind binele, porțile fericirii și cheile izbânzii în această viață și în Viața de Apoi. Cea mai bună cerere este ca musulmanul să-I ceară Domnului său din binele pe care I l-a cerut robul și Trimisul Său ﷺ. Cea mai bună cerere de ocrotire este să caute la Allah ocrotire de răul de care a căutat ocrotire robul și Trimisul Său ﷺ. Trebuie să se ferească să adauge rugilor transmise de la Profet ﷺ ori să le completeze cu un cuvânt care îi pare frumos sau cu o

propoziție pe care o socotește bună. În cele ce urmează sunt amintite câteva exemple răspândite de acest fel.

1. «O, Cel care întorci inimile și privirile!»

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ.

„O, Cel care întorci inimile și privirile!"

Această rugă a fost transmisă de la Profet ﷺ prin mai mulți companioni, fără adaosul *„și privirile"*. Dintre relatări se numără cea transmisă de al-Tirmidhī în Jāmiʿ (2140) și de imamul Aḥmad în Musnad (12107), de la Anas ibn Mālik, Allah să fie mulțumit de el, care a spus: Trimisul lui Allah ﷺ rostea adesea:

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ.

„O, Cel care întorci inimile, ține-mi inima statornică în religia Ta!"

Al-Tirmidhī a spus: *„În acest capitol sunt și relatări de la al-Nawwās ibn Samʿān, Umm Salamah, ʿAbd Allāh ibn ʿAmr și ʿĀ'ishah, Allah să fie mulțumit de ei."*
Este posibil ca acela care a adăugat cuvintele să le fi luat din cuvântul lui Allah Preaînaltul:

﴿وَنُقَلِّبُ أَفْـِٔدَتَهُمْ وَأَبْصَـٰرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا۟ بِهِۦٓ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِى طُغْيَـٰنِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾

„Le întoarcem inimile și privirile, așa cum nu au crezut în el prima oară, și îi lăsăm să rătăcească orbește în nelegiuirea lor."
Coran, al-Anʿām 6:110

Însă contextul versetului este altul. El arată pedepsirea de către Allah a celor care Îi fac asociați, prin întoarcerea inimilor lor, prin

punerea unui văl peste priviri, prin împiedicarea lor de la credință și prin lipsirea lor de reușita de a urma calea cea dreaptă.

2. «Nu mă lăsa în seama mea nici cât ai clipi din ochi și nici mai puțin!»

لَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وَلَا أَقَلَّ مِنْ ذَلِكَ.

„Nu mă lăsa în seama mea nici cât ai clipi din ochi și nici mai puțin!"

Abū Dāwūd a relatat în Sunan (5090), imamul Aḥmad în Musnad (20702) și Ibn Ḥibbān în Ṣaḥīḥ (970), de la Abū Bakrah, Allah să fie mulțumit de el, că Profetul ﷺ a spus:

دَعَوَاتُ الْمَكْرُوبِ: اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.

„Rugile celui aflat în necaz sunt: «O, Allah, la mila Ta nădăjduiesc! Nu mă lăsa în seama mea nici cât ai clipi din ochi și îndreaptă toate treburile mele! Nu există altă divinitate în afară de Tine.»"

Adaosul *„și nici mai puțin"* nu are temei în acest hadith. Prin amintirea clipirii din ochi se urmărește arătarea nevoii foarte mari a robului de Allah, Preaputernicul și Mărețul, și a faptului că nu se poate lipsi de El în nicio clipă, oricât de scurtă ar fi.

3. «Din binele pe care Ți l-au cerut robul și Profetul Tău Muḥammad ﷺ și robii Tăi drepți»

مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ مِنْهُ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ ﷺ
وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ.

„Din binele pe care Ți l-au cerut robul și Profetul Tău Muḥammad ﷺ și robii Tăi drepți.”

La fel este și în cererea de ocrotire.
Imamul Aḥmad a relatat în Musnad (25137, 25138), iar al-Ḥākim în Mustadrak (1/522), declarând relatarea autentică, de la ʿĀ'ishah, Allah să fie mulțumit de ea, că a spus: Abū Bakr a intrat la Trimisul lui Allah ﷺ și a vrut să-i vorbească, în vreme ce ʿĀ'ishah se ruga. Trimisul lui Allah ﷺ i-a spus:

عَلَيْكِ بِالْجَوَامِعِ الْكَوَامِلِ.

„Ține-te de rugile cuprinzătoare și desăvârșite!”

Când ʿĀ'ishah și-a încheiat rugăciunea, l-a întrebat despre aceasta, iar el i-a spus:

قُولِي: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا

مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ مُحَمَّدٌ ﷺ، وَأَسْتَعِيذُكَ مِمَّا اسْتَعَاذَكَ مِنْهُ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ مُحَمَّدٌ ﷺ، وَأَسْأَلُكَ مَا قَضَيْتَ لِي مِنْ أَمْرٍ أَنْ تَجْعَلَ عَاقِبَتَهُ رَشَدًا.

„Spune: «O, Allah, Îți cer tot binele, cel apropiat și cel îndepărtat, pe cel pe care îl cunosc și pe cel pe care nu îl cunosc. Caut ocrotirea Ta de tot răul, cel apropiat și cel îndepărtat, de cel pe care îl cunosc și de cel pe care nu îl cunosc. Îți cer Paradisul și orice vorbă sau faptă care mă apropie de el. Caut ocrotirea Ta de Foc și de orice vorbă sau faptă care mă apropie de el. Îți cer din binele pe care Ți l-a cerut robul și Trimisul Tău Muḥammad ﷺ și caut ocrotirea Ta de ceea ce a căutat ocrotire la Tine robul și Trimisul Tău Muḥammad ﷺ. Îți cer ca tot ceea ce ai hotărât pentru mine să aibă un deznodământ drept.»”

Adaosul *„și robii Tăi drepți”*, atât în cerere, cât și în căutarea ocrotirii, pretinde să completeze această rugă cuprinzătoare și desăvârșită. Se știe că robii drepți ai lui Allah nu au în rugile lor cereri în plus față de cele transmise de la el ﷺ, căci rugile lui, binecuvântarea și pacea fie asupra lui, au cuprins tot binele și întreaga virtute.

4. «O, Allah, Tu ești Iertător, Generos și iubești iertarea!»

اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ كَرِيمٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ.

„O, Allah, Tu ești Iertător, Generos și iubești iertarea!”

Al-Tirmidhī a relatat (3513), declarând relatarea autentică, precum și Ibn Mājah (3850), imamul Aḥmad (25423) și al-Ḥākim (1/530), care a declarat-o de asemenea autentică, de la ʿĀʾishah, Allah să fie mulțumit de ea, că a spus: *„O, Trimis al lui Allah, spune-mi: dacă prind Noaptea Hotărârii, ce rugă să rostesc?”* El ﷺ a spus:

تَقُولِينَ: اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي.

„Spui: «O, Allah, Tu ești Iertător și iubești iertarea, așadar iartă-mă!»”

Al-Karīm — *„Cel Generos”* — este unul dintre numele frumoase ale lui Allah, însă nu a fost stabilit în acest loc și nu are temei în acest hadith, după cum a arătat șeicul Bakr Abū Zayd, Allah să aibă milă de el, în cartea sa Taṣḥīḥ al-Duʿāʾ, p. 506.
Prezența sa în unele ediții ale lui al-Tirmidhī este, după câte se pare, un adaos al unor copiști sau tipografi. Șeicul al-Albānī, Allah să aibă milă de el, a spus în al-Silsilah al-Ṣaḥīḥah (7/1011–1012):

„În Sunan al-Tirmidhī apare, după cuvântul «Iertător», adaosul «Generos». Acesta nu are temei în niciuna dintre sursele amintite mai înainte și nici în celelalte surse care l-au preluat de la ele. După câte se pare, a fost introdus de unii copiști sau tipografi. Nu apare în ediția indiană a lui Sunan al-Tirmidhī, pe care al-Mubārakfūrī a întemeiat comentariul Tuḥfat al-Aḥwadhī (4/264), și nici în alte ediții. Aceasta este întărită de faptul că al-Nasāʾī l-a transmis în unele dintre relatările sale pe aceeași cale pe care l-a transmis al-Tirmidhī: amândoi de la șeicul lor Qutaybah ibn Saʿīd, cu lanțul său de transmitere, fără adaos.”

El nu apare nici în Jāmiʿ al-Tirmidhī, în ediția îngrijită de Bashshār ʿAwwād.

5. «O, Allah, Tu ești Pacea și de la Tine vine pacea; binecuvântat și preaînalt ești Tu!»

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.

„O, Allah, Tu ești Pacea și de la Tine vine pacea! Binecuvântat și preaînalt ești Tu, Cel plin de măreție și cinstire!”

Muslim a relatat în Ṣaḥīḥ (591), de la Thawbān, Allah să fie mulțumit de el, că a spus: Când Trimisul lui Allah ﷺ își încheia rugăciunea, cerea iertare de trei ori și spunea:

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.

„O, Allah, Tu ești Pacea și de la Tine vine pacea! Binecuvântat ești Tu, Cel plin de măreție și cinstire!”

Tot el a relatat (592), de la ʿĀ’ishah, Allah să fie mulțumit de ea, că a spus: Când Profetul ﷺ rostea salutul de încheiere a rugăciunii, nu rămânea așezat decât atât cât să spună:

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.

„O, Allah, Tu ești Pacea și de la Tine vine pacea! Binecuvântat ești Tu, Cel plin de măreție și cinstire!”

Șeicul Bakr Abū Zayd, Allah să aibă milă de el, a spus în cartea sa Taṣḥīḥ al-Duʿāʾ, p. 431:
„Cât despre adaosul *«și preaînalt ești Tu»*, după cuvântul *«binecuvântat ești Tu»*, acesta nu este stabilit în acest hadith. El este însă stabilit în ruga de Qunūt:

اللَّهُمَّ اهْدِنَا فِيمَنْ هَدَيْتَ... تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ.

«O, Allah, călăuzește-ne printre cei pe care i-ai călăuzit...
Binecuvântat și preaînalt ești Tu!»

Și în ruga de deschidere a rugăciunii, în formularea:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ... وَتَعَالَى جَدُّكَ.

«Slavă Ție, o, Allah, și laudă Ție... și preaînaltă este măreția Ta!»"

6. «Îi cer iertare lui Allah Cel Măreț pentru orice păcat mare»

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ عَظِيمٍ.

„Îi cer iertare lui Allah Cel Măreț pentru orice păcat mare."

În Sunnah au fost stabilite numeroase formule pentru cererea iertării. În niciuna dintre ele cererea nu este restrânsă la păcatul mare. Dimpotrivă, este autentic faptul că Trimisul lui Allah ﷺ spunea în prosternarea sa:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ دِقَّهُ وَجِلَّهُ وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ.

„O, Allah, iartă-mi toate păcatele: pe cele mici și pe cele mari, pe cele dintâi și pe cele din urmă, pe cele săvârșite la vedere și pe cele ascunse!”

Muslim (483), de la Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el.

Tot Muslim a relatat (2719), de la Abū Mūsā al-Ashʿarī, Allah să fie mulțumit de el, că Profetul ﷺ obișnuia să rostească această rugă:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي جِدِّي وَهَزْلِي وَخَطَئِي وَعَمْدِي وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

„O, Allah, iartă-mi greșeala, neștiința, depășirea măsurii în treburile mele și ceea ce Tu cunoști mai bine decât mine! O, Allah, iartă-mi cele făcute cu seriozitate și în glumă, din greșeală și cu bună știință, căci toate acestea se găsesc la mine! O, Allah, iartă-mi ceea ce am făcut mai înainte și ceea ce voi face mai târziu, ceea ce am ascuns și ceea ce am arătat și ceea ce Tu cunoști mai bine decât mine! Tu ești Cel care pune înainte și Cel care lasă în urmă și Tu ai putere asupra tuturor lucrurilor!"

Marele învățat Ibn al-Qayyim, Allah să aibă milă de el, a spus în Jalā' al-Afhām:

„Se știe că, dacă ar fi spus: «Iartă-mi tot ceea ce am făcut», ar fi fost mai scurt. Însă cuvintele hadithului, în contextul rugii, al implorării, al arătării supunerii și a nevoii de Allah și al aducerii în minte a felurilor de păcate de care robul se căiește, sunt mai potrivite în această prezentare amănunțită și mai grăitoare decât concizia și scurtarea."

Cum rămâne, atunci, cu acela care își restrânge cererea de iertare numai la păcatul mare?!

7. «Dăruiește-ne binele... și fă-ne să intrăm în Paradis alături de cei drepți!»

رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِى ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِى ٱلْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ، وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ مَعَ الْأَبْرَارِ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ.

„Domnul nostru, dăruiește-ne binele în această viață și binele în Viața de Apoi și păzește-ne de pedeapsa Focului! Fă-ne să intrăm în Paradis alături de cei drepți, o, Atotputernice, o, Mult Iertătorule!"

Aceasta se spune între colțul yemenit și Piatra Neagră.

Adaosul *„și fă-ne să intrăm în Paradis alături de cei drepți, o, Atotputernice, o, Mult Iertătorule"* nu are temei, după cum a arătat

șeicul Ibn ʿUthaymīn, Allah să aibă milă de el, în Fatāwā (22/332) și în cartea sa al-Sharḥ al-Mumtiʿ (7/248).
Ceea ce este stabilit din ruga sa ﷺ în acest loc se încheie la cuvintele *„și păzește-ne de pedeapsa Focului”*. Abū Dāwūd, imamul Aḥmad, Ibn Ḥibbān și alții au relatat de la ʿAbd Allāh ibn al-Sāʾib, care a spus: L-am auzit pe Profet ﷺ rostind între colț și Piatră:

رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِى ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِى ٱلْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ.

„Domnul nostru, dăruiește-ne binele în această viață și binele în Viața de Apoi și păzește-ne de pedeapsa Focului!”

Aceasta era ruga pe care Profetul ﷺ o rostea cel mai des, după cum s-a stabilit în Ṣaḥīḥ Muslim (2690), unde Qatādah l-a întrebat pe Anas ibn Mālik, Allah să fie mulțumit de el: *„Care era ruga pe care Profetul ﷺ o rostea cel mai des?”* El a răspuns că ruga pe care o rostea cel mai des era:

اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ.

„O, Allah, dăruiește-ne binele în această viață și binele în Viața de Apoi și păzește-ne de pedeapsa Focului!”

Qatādah a spus: *„Când Anas voia să rostească o cerere, o rostea pe aceasta; iar când voia să facă o rugă, o includea în ea.”* Acest adaos nu se află în relatare.

8. «Păzește-mă și îndepărtează de mine, prin mila Ta, răul a ceea ce ai hotărât!»

وَقِنِي وَاصْرِفْ عَنِّي بِرَحْمَتِكَ شَرَّ مَا قَضَيْتَ.

„Păzește-mă și îndepărtează de mine, prin mila Ta, răul a ceea ce ai hotărât!"

Aceasta este o formulare din ruga de Qunūt.

Adaosul *„și îndepărtează de mine, prin mila Ta"* nu are temei în acest hadith și este de prisos în exprimare. Ruga Profetului nostru ﷺ este desăvârșită: nu are nevoie de completări sau întregiri.

Astfel de lucruri sunt numeroase în viața oamenilor și în purtarea lor. M-am mulțumit cu câteva exemple, pentru a atrage atenția asupra altora asemenea lor. M-am limitat la ceea ce nu are temei în Sunnah, fără a cuprinde cele transmise prin lanțuri slabe sau asupra autenticității cărora există neînțelegere. Numai Allah este Dătătorul reușitei și al îndreptării.

Indice

al-Albānī 7
Bakr Abū Zayd 7, 9
Ibn al-Qayyim 11
Ibn ʿUthaymīn 12
Noaptea Hotărârii 7
Qunūt 9, 13
ʿĀ'ishah 1, 3, 5, 7, 8

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

POMENIRE ȘI RUGĂ

RUGILE PROFETICE FĂRĂ ADAOSURI

Opt exemple și dovezile lor.

Opt exemple din rugile cunoscute, cu relatările profetice și explicațiile învățaților despre păstrarea formulărilor transmise. O chemare la prețuirea cuvintelor concise și cuprinzătoare ale Profetului, binecuvântarea și pacea fie asupra lui.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro